

PROF. UNIV. DR. DOC. ING. VALERIU BLIDARU - DINCOLO DE „...ESCU”

Așa cum universul dramaturgiei gorkiene va rămâne pentru totdeauna lipit de sufletul meu, la fel și o parte din lumea oamenilor de IF va ocupa un loc special în inima mea. Și mă refer aici, desigur, doar la partea aceea plină de lumină cu care Pronia cerească m-a întâlnit o bună parte din viață. E foarte adevărat însă că, în atari condiții existențiale oferite lumii așa-zis postmoderne de către scheletul prezentului acestuia profund discontinuu, devine, practic, din ce în ce mai dificil să te căznești a face trimitere la o categorie axiologică superioară și integrată completamente în textura trecutului istoric recent, tocmai pentru că linia despărțitoare dintre cele două spații temporale anterior specificate a suferit un soi de metamorfozare negativă, trecutul devenind dintr-o dată un teritoriu minat și inconsistent în raport cu actualul culoar aculturalizant al zilelor de acum. Desigur, e vorba aici și de o poziționare incorectă, neobiectivă și vădit irațională față de constructul fundamental al fiecărei epoci în parte. Cu toate acestea, vom încerca, atât cât ne stă în putință, să ștergem cu buretele eterogenitatea proscrisă a momentului contemporan, ca și când aceasta nu ar exista deloc, adresând în eter o aparent bizară interogație circumstanțială, ce sună în următoarea tonalitate cam așa: își poate cineva imagina existența unui punct singular de intersecție între patru domenii fără de vreo minimală tangență la prima vedere precum teatrul, oieritul, teologia și IF-ul?!...Spre surprinderea multora, răspunsul este unul afirmativ și regășibil în partitura unui destin de excepție început la data de 2 octombrie 1921, la poalele muntelui Leaota (satul Micloșani, com. Malu cu Flori), și încheiat la mijloc de septembrie 2015. Numele acestui destin: prof. univ. dr. ing. Valeriu Blidaru.

Cu unul dintre străbunici oier, sosit tocmai din Banat pe plaiurile Micloșanilor Mari, unde a și devenit ctitorul primei biserici ortodoxe din această localitate, și stabilit, mai apoi, în localitatea Micloșanii Mici, cu un tată preot, Spiridon Blidaru, care a slujit timp de 53 de ani, din 1919 până în 1972, în lăcașul de cult din piatră ridicat de oierul Ion Blidaru, și o mamă, Viorica, fată a preotului Nicolae Mușatescu din comuna Rucăr și nepoată a fratelui avocatului Alexandru Mușatescu, președinte al Tribunalului din Câmpulung Muscel, nimeni altul decât tatăl scriitorului Tudor Mușatescu, Valeriu Blidaru, cel care s-a impus de-a lungul timpului drept o personalitate marcantă a învățământului și a cercetării hidroameliorative românești, a fost unul dintre cei patru copii ai familiei preotului Spiridon Blidaru, al cărui tată, Constantin Blidaru, nu numai că a participat activ la Războiul de Independență a României din anul 1877, devenind, ulterior, pentru o perioadă îndelungată de timp, primarul localității, dar a fost și cel pe care l-a învrednicit bunul Dumnezeu să parcurgă Cazania, duminică de duminică, în biserică, până la venerabila vârstă de 86 ani. Trebuie spus că, în perioada de mijloc a secolului trecut, Spiridon Blidaru nu era doar un simplu preot al satului Micloșani, ci era și învățătorul acestuia, iar contribuția sa remarcabilă adusă întregii comunități era una desăvârșită și prin rolul de inspector peste școlile de ucenici și arte și meserii, pe care acesta îl avea. Introducerea religiei și a

istoriei în școala comunală, precum și cultivarea patriotismului în conștiința viitorilor tehnicieni și muncitori calificați din acea vreme, au reprezentat puncte semnificative în activitatea profesională complexă a preotului Spiridon. (Amintim aici că funcția de preot-învățător în zona rurală a fost desființată în România după anul 1940, motiv pentru care s-a impus atunci constituirea unei asociații naționale a preoților-învățători, din care făcea parte și preotul Blidaru.) Un alt moment demn de menționat al activității complexe a preotului Spiridon Blidaru s-a concretizat în participarea sa directă la refacerea bisericii satului după puternicul cutremur din anul 1940, sfințirea locașului de cult având loc la data de 1 iulie a anului 1956, sub oblăduirea Episcopului Teoctist Botoșăneanul de la Rm. Vâlcea, viitorul patriarh de mai târziu al Bisericii Ortodoxe Române.

După primele patru clase parcurse în satul Micloșani, Valeriu Blidaru s-a înscris la liceul de opt clase din Câmpulung Muscel, susținând bacalaureatul, pentru zona centrală a Munteniei, în localitatea Târgoviște, iar admiterea la facultate o susține la Școala Politehnică din București, o instituție de învățământ superior militarizată, pe care o absolvă la Secția „Geniu rural” prin prezentarea unui proiect de diplomă având ca temă irigarea unei suprafețe de teren din zona Nucet-Dâmbovița, o lucrare de mare complexitate, de altfel, cu numeroase secțiuni-obiective și noutăți interesante - absolut toate segmentele lucrării erau realizate până la nivel de proiect tehnic (PT) și detalii de execuție (DE), cu devize și liste de materiale, iar piesele sale, o dată acceptate de comisia de diplomă, deveneau piese de șantier -, la care a obținut nota 20, cu aviz autorizat de a i se încredința, ca șef de șantier complex, realizarea acesteia. Comisia de diplomă era formată în acel moment din 5 profesori (miniștri sau șefi de departament) și doi directori-adjuncți în ministerele de resort. În cazul de față, această comisie îi avea în componența ei, printre alții, pe prof. Al. Nasta, guvernatorul Creditului Rural, prof. I. Andriescu-Cale, ministrul Lucrărilor Publice, prof. Th. Bordeanu, șeful Departamentului de Horticultură, prof. I.M. Gheorghiu, directorul general al Departamentului de Îmbunătățiri Funciare, prof. Gh. Bârcă, directorul general al Departamentului de Amenajări Hidrotehnice. Interesant e faptul că, la demararea lucrării din perimetrul Nucet, a fost prezent însuși Președintele Academiei Române de atunci - Profesorul Traian Săvulescu.

Data de 6 Decembrie 1947 îi aduce inginerului Valeriu Blidaru o nouă însărcinare importantă, și anume, organizarea primei Școli tehnice de subingineri pentru „*Îmbunătățiri Funciare și Piscicultură*” (1947-1948) de la Nucet (jud. Dâmbovița). Câteva luni mai târziu, în iulie 1948, tot el organizează, la Galați, Școala de subingineri de Îmbunătățiri Funciare, transferată, ulterior, la Brăila, unde a fost adusă în integralitate și Secția de Îmbunătățiri Funciare de la Nucet. Luna iulie a anului 1948 i-a adus lui Valeriu Blidaru împliniri și în plan personal prin căsătoria lui cu fosta sa colegă de facultate, Ecaterina Moisescu, fiică și nepoată de învățător și preot din Comuna Scurtești, jud. Buzău, cadru didactic la Facultatea de Hidrotehnică, cu o lucrare de doctorat în hidraulică susținută la Institutul Politehnic din Timișoara. (La 8 iulie 1951, se naște fiul lor, Tudor-Viorel, iar la 18 august 1956, fiica acestora, Irina, ambii cu doctorate în inginerie, specialiști în Electronică, respectiv, în Hidrotehnică, colaboratori și coautori la cartea enciclopedică „*Amenajări Hidrotehnice pentru Dezvoltare Rurală*”, „*Dezvoltare rurală - Modernizări în amenajările de irigații și drenaje în România*”, „*Amenajări hidrotehnice complexe de-a lungul coridoarelor navale Pan Europene și interioare pentru dezvoltare teritorială*”, „*Scheme hidrotehnice pentru amenajări teritoriale complexe cu independența energetică*”.)

Cadru didactic al primei Facultăți de Îmbunătățiri Funciare (Hidroameliorații și Organizarea Teritoriului, cu Geodezie) din România înființată la Galați, unde primul decan al acesteia a fost renumitul profesor I.M. Gheorghiu, Valeriu Blidaru, în cei 10 ani de funcționare a instituției de învățământ superior sus-amintite, a trecut, rând pe rând, de la poziția de asistent, la cea de șef de lucrări și director de studii, pentru ca la sfârșitul acestei etape (1948 - sept. 1959) să fie promovat pe treapta de conferențiar universitar pentru „*Irigații și Desecări*”, domeniu în care și-a susținut teza de doctorat și a dorit să își dedice toată activitatea sa profesională ulterioară. Facultatea de IF de la Galați avea să reprezinte pentru inginerul Valeriu Blidaru locul unde a elaborat primele lui cărți de specialitate devenite azi puncte de reper bibliografic, și anume: „*Irigații*”

(1954), „Desecări” (1956), „*Monografia lucrărilor de hidroameliorații*” (publicată în 1962). O dată însă cu transferarea Facultății de Îmbunătățiri Funciare din Galați, pentru un an, în toamna lui 1959, la Institutul Agronomic din Iași, apoi definitiv la Institutul Politehnic „Gheorghe Asachi”, V. Blidaru a fost numit șef de catedră, climatul tehnico-științific deosebit din cadrul Politehnicii ieșene oferindu-i distinsului specialist în irigații și drenaje pe parcursul întregii sale activități (1959-1999) posibilitatea de a-și materializa ideile și speranțele profesionale în cele 17 cărți/tratate de specialitate, 450 referate/comunicări științifice, conducerea a aproximativ 60 de lucrări de doctorat (Hidrotehnică-Inginerie Civilă, Dezvoltare Rurală), participarea la diverse cursuri postuniversitare și congrese internaționale, dar și abordarea unui stil individual de predare cu totul și cu totul original, ce implica, pe lângă partea tehnică punctată pe tablă prin schițe, grafice, relații de calcul, și nenumărate exemplificări din diverse zone ale spațiului Euro-Asiatic - Franța, Bulgaria, Italia, Uzbekistan, China, Sri-Lanka, Senegal etc. Destinul a făcut ca majoritatea deplasărilor profesionale ale profesorului Blidaru să se finalizeze cu rezultate notorii atât în România (Iași, București, Timișoara-Oradea, Constanța), cât și la Ierusalem, Alger, Moscova, Taschent, Beijing, Paris, Marsilia, Aix-en-Provence, Haifa, Varna, Sofia, Tirana, Zagreb ș.a., acesta primind, de exemplu, la un moment dat, propunerea de a accepta traducerea și publicarea volumului „Desecări” (1956) de către Editura Agricolă din Sofia. De asemeni, Valeriu Blidaru a participat la elaborarea marelui proiect de drenaj din zona de nord a Marocului, iar împreună cu fostul ministru al Agriculturii, ing. Marin Stancu, a pus bazele Comitetului Național Român de „Irigații și Drenaje”, afiliat Comitetului Internațional din India (New Dehly) încă din anul 1954.

Realizarea a peste 3 milioane de hectare echipate cu lucrări de irigații și desecări, amenajările hidrotehnice stufo-piscicole din Delta Dunării (1956-1962), expertizarea proiectelor și a lucrărilor Canalului Dunăre - Marea Neagră (1971), participarea la Comisia de combatere a inundațiilor și la nenumărate proiecte naționale și internaționale, redactarea a 20 cărți în domeniul irigațiilor, hidroameliorațiilor, aducțiunilor de apă etc., cele peste 350 de articole științifice elaborate, realizarea a 100 de contracte de cercetare și a 5 invenții brevetate, implicarea în activitatea de organizare a revistei „Hidrotehnica” și a „Buletinelor” Institutului Politehnic și ale I.S.P.I.F. București, făcând parte din primul comitet de redacție (1956), toate acestea la un loc subliniază activitatea profesională complexă de-a lungul timpului a profesorului Blidaru, pentru care a fost distins în anul 1983 cu titlul de „Profesor universitar evidențiat”, dar și cu numeroase alte diplome și distincții, precum: „Diploma de Onoare - Editura Tehnică (2000)”; Premiul Academiei Române „Gheorghe Ionescu-Sisești” (2008); diploma „Grand Prize” și diploma și medalia „Excellence Diploma and Jubilee Medal” (2012); diploma și medalia aniversară cu ocazia împlinirii unui secol de la înființarea Primului Departament de Ape din România, iar, pentru întreaga sa operă științifică și dăruirea întru crearea Școlii Ieșene de Hidrotehnică, a primit „Placheta Inventică” (2013). „*Mie însă mi se pare că tot omul trebuie să aibă o credință sau cel puțin să o caute. Altfel, existența lui e deșartă, deșartă...*”, scria Anton Pavlovici Cehov în „*Trei surori*”. Fără urmă de tăgadă e faptul că prof. univ. dr. doc. ing. Valeriu Blidaru, unul dintre întemeietorii, să-l numim, de școală românească de îmbunătățiri funciare, și-a descoperit din timp această credință, pe care încheiat-o, cu distincție și sobrietate, la 94 de ani, în toamna anului 2015.

P.S.

Acest text face parte din ciclul „**OAMENI DE LÂNGĂ NOI**”.

MAGDALENA ALBU

18 septembrie 2015